

MOC A ZISKY ZA ČASŮ KORONY

Vládní opatření kvůli koronaepidemii jsou v různých státech různá. Někde lidé nesmějí do práce a začínají jim docházet peníze na základní potřeby. Někde naopak **do práce musí a jde jim o život**, protože jim ti, kdo o nich rozhodují, **nezajistí ani základní podmínky**, aby nákazu přežili. A tak na jihu Itálie lidé zavření v karanténě nemají co jíst a v Indii policajti **zatýkají** lékaře, kteří odmítají pracovat bez ochranných pomůcek. U nás si policie začala stěžovat, že mají denně až tisíc **udání** a nestíhají chodit lidi fackovat. V Nigérii ochránci koronapořádku na ty, kteří nedodržují vládní nařízení, rovnou **střílejí**. V Severní Osetii zase pořádkové jednotky **mlátí** lidi demonstrující proti stannému právu. Obyvatelstvo tam nevěří na pandemii, protože svým vládcům už nevěří zřejmě nic a zákaz vycházení si vykládá jako osvědčený mocensko-politický manévr. A v jistém smyslu mají pravdu.

Papaláši všech barev a vyznání totiž nedokázali odolat a zneužívají opatření honosně zdůvodňovaná veřejným zdravím k vlastnímu prospěchu. O nejprofláklejších alfa samcích typu Trumpa snad ani není třeba mluvit. Ale zdatně jim konkurují mnozí další. Tak třeba izraelský premiér Netanjahu obviněný z korupce nechal kvůli šíření viru zavřít soudy, čímž se vyhnul tomu, aby případně zavřeli jeho. Zato do boje o zdraví zapojil Mosad, který teď bezprecedentně **špehuje** lidi, a hrozí se jim vězením za porušování karantény.

Ale není třeba chodit pro příklady tak daleko. V Maďarsku premiér Orbán, který už deset let maká na tom, aby se stal **diktátorem**, konečně oficiálně uspěl. Zařídil časově neomezený výjimečný stav, pak v podstatě zrušil parlament a nastolil **samovládu pomocí nekontrolovatelných dekretů**. A v sousedním Polsku samovládná strana PiS devastuje kromě přírody i zdravotnictví a školství a teď používá epidemii ke **zmanipulování** prezidentských voleb (kromě prezidenta Dudy vlastně nikdo nemůže vést předvolební kampaň) nebo k dalšímu zpřísnění potrátového zákona. Nejspíš už taky chystá klerikální kuchařskou knihu se základním receptem: jak zaživa škvařit bezvěrce, kacíře, anarchisty a antimilitaristy...

V neposlední řadě vzpomeňme na tendenci a mnohde již krutou praxi **fízlování pohybu lidí** prostřednictvím stop, které po sobě zanechávají užíváním mobilních telefonů či platebních karet.

Pokušení pro držitele moci je příliš silné. A jak známo, **každá moc se snaží upevňovat sebe sama** a využít k tomu každé příležitosti. Získané pravomoci jsou sice zpravidla prohlašovány za dočasné. Ale ruku na srdce, není v zájmu mocných tohoto světa vzdávat se dobrovolně získaných výhod. Vzpomeňme, jak to bylo s dočasným pobytem sovětských vojsk. Nebo s dočasným utažením opasků, které nám předepisoval svého času Václav Klaus s Vladimírem Dlouhým, když před nás z kraje devadesátých let malovali vidinu dohnání životní úrovně Západu.

Není ani s podivem, že ti, kteří se postarali v rámci tzv. ekonomické transformace, aby se veřejné bohatství během onoho kouzelnického triku přesunulo do kapes nemnoha, se nadále bijí za zájmy ekonomických elit. Výše jmenovaný Vladimír Dlouhý, dnes fungující coby prezident Hospodářské komory, se v souvislosti s koronavirovou krizí nesmrtelně zapsal svým asociálním výrokem, když na adresu výzvy odborového svazu KOVO uvedl: „Nabádat manažery, aby se vzdali odměn, a společnosti, aby se vzdaly zisků, pro ochranu zdraví a života zaměstnanců, je nevkusně populistické a na hraně zdravého rozumu.“

Ano, kapitalistům velí jejich zdravý rozum, že osobní prospěch těch nahoře a zisky kapitálu jsou tím nejsvětějším, jsou motorem pokroku, jsou přirozeným zákonem silnějšího, jsou od boha daným privilegiem. **Stejně jako politici se nevzdají dobrovolně dílu moci, který získají díky restriktivním opatřením, které uvalili na podstatnou část obyvatelstva, ani kapitál se nevzdá svých zisků, aby se z nich zacelily ztráty, jež utrpěli obyčejní lidé v souvislosti se současnou krizí.**

Je jen na nás, jestli jim dovolíme, aby zvyšovali a upevňovali svou moc. **A je jen na nás, zda dovolíme, aby lidé žili z ruky do huby, zatímco ekonomické elity si dál bezohledně užívají luxusu.**